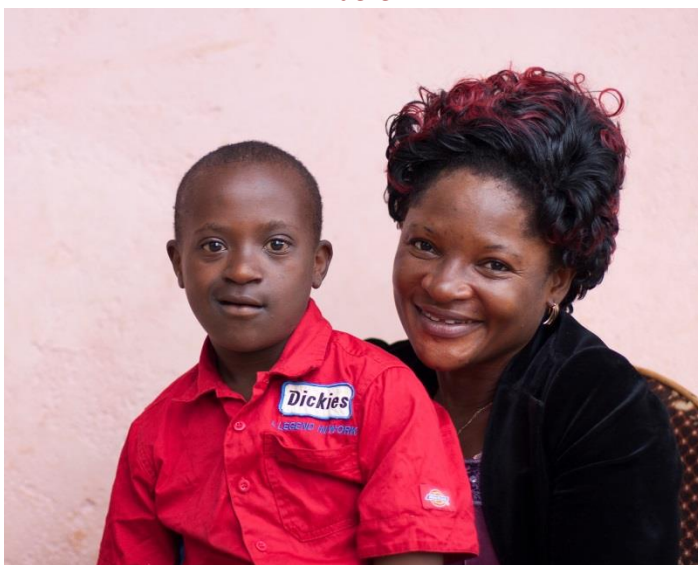

STICHTING DORDRECHT-BAMENDA

PROJECT WAKKA

centrum voor advies en training van mentaal en fysiek beperkte
kinderen

Contact: **Gonnie Walrecht * 0648 927 016 ***

* gonniewalrecht@gmail.com *

Uw gift verandert levens!

NL13 INGB 0009 191991 Stichting Dordrecht – Bamenda o.v.v. WAKKA

NIEUWSBRIEF AUGUSTUS 2014

INHOUD:

1 VAN DE REDACTIE	blz. 2
2 VORDERINGEN EN	blz. 3
3 OP DE WENSENLIJST	blz. 3
4 UITGELICHT <u>Actie in Nederland</u>	blz. 5
5 COLUMN: belevenissen van Gonnie	blz. 6
6 AANDACHT VAN EN VOOR	blz. 8

VAN DE REDACTIE:

De onderhandelingen over, hoe nu verder, zijn nog steeds in volle gang: de Fon (koning), de dames van MOGGA (**M**others **O**f **G**od's **G**race **A**ssociation) in Bamenda en Gonnie, de stichting en Cordaid hier in Nederland. Soms zijn zaken nog onduidelijk, maar steeds vaker zien we lichtpuntjes en wordt er een handelingsplan duidelijk. Wanneer het plaatje helemaal rond is brengen we u uiteraard snel op de hoogte.

In deze nieuwsbrief daarom weer alle aandacht voor en over de kinderen van het Wakka Centrum. De hoofdstukken 'VORDERINGEN' en 'OP DE WENSENLIJST' worden daarvoor deze keer aan elkaar gekoppeld om u op deze manier te laten kennis maken met de kinderen van het Wakka Centrum. Bij het hoofdstuk 'UITGELICHT' is er aandacht voor de komende acties die gehouden worden om geld in te zamelen voor de kinderen en ook in de column is het onderwerp een belevenis die Gonnie had toen zij op bezoek was bij één van de pupillen.

Zowel in deze nieuwsbrief alsook in de praktijk is en blijft ons motto:

ALLES VOOR DE KINDEREN !!!

Gonnie Walrecht en Betty Smit

VORDERINGEN EN OP DE WENSENLIJST:

Wanneer we spreken over de kinderen van het Wakka Centrum, dan hebben we het in totaal over achtentwintig kinderen. Vanaf het moment dat de stichting het vertrouwen in de IYVF heeft opgezegd en de samenwerking met deze instantie heeft gestopt, zijn deze achtentwintig kinderen uitgewaaid en niet meer op een vaste plaats geregistreerd; zeg maar in de steek gelaten door deze jeugdorganisatie.

- Chang Britney is een meisje van 15 die een plek in het Treasure Centre heeft gekregen voor dagopvang. Naast een verstandelijke beperking is zij halfzijdig verlamd.

Gelukkig hebben een aantal moeders zich, onder leiding van Agnes (daar) en Gonnie (hier), zich verenigd in de MOGGA (**M**others **O**f **G**od's **G**race **A**ssociation) en hebben zij inmiddels al van vierentwintig kinderen kunnen achterhalen waar zij op dit moment verblijven en hebben zij ook vaak kunnen bemiddelen voor tijdelijke opvang en ondersteuning.

- Teke Boris Mebah is een jongen van 11 jaar met het syndroom van Down. Hij heeft een plek bemachtigd in de dagopvang Ntamulung waarvan het programma ons (nog) niet duidelijk is.

• Sirri Magdalene (L) is een jonge dame van 20 jaar en Awa Gerald Tenghe (R) is een jonge heer van 24. Beiden hebben gezien hun leeftijd geen school meer nodig maar wel een zinvolle dagbesteding met begeleiding en 'zitten' nu thuis...!

Veel mogelijkheden zijn er alleen niet in de regio en het Wakka Centrum had de eerste mogelijkheid voor intern verblijf. Ook deze kinderen zijn nu op hun thuissituatie aangewezen bij ouders, grootouders of andere familie.

- Dzeune Noho Ivan Priswel is een jongen van 8 jaar waar nog geen vervangende plek voor is gevonden. Het feit dat hij niet kan lopen zowel als praten maakt het erg moeilijk om een plaats voor hem te vinden.

Op dit moment zijn er zeven kinderen die een plek gekregen hebben in de dagopvang van het 'Treasure Centre For Mentally Retarded Children' en dat is de beste optie die nu voorhanden is. Twee kinderen hebben op nog een andere plaats een plekje kunnen bemachtigen, maar wat het programma daar biedt weten we (nog) niet. En dan zijn er nog een vijftal kinderen die alleen een fysieke beperking hebben, zoals X- en O-benen, klompvoeten en heupproblemen. Deze kinderen hoeven geen educatie via het Wakka Centrum, omdat zij geen mentale beperking hebben. Ginnie helpt deze kinderen in samenwerking met Sajocah (regionaal revalidatiecentrum) in Bafut. Na operatie en/of revalidatie volgt en ondersteunt ze deze kinderen zolang dit nodig is. Voor deze kinderen is er nog het minste veranderd. Voor alle andere drieëntwintig kinderen blijft het een lastige tijd zo zonder het Wakka Centrum.

Betty Smit

- De tweeling Jessica en Jennifer Engwari zijn nu 9 jaar oud. Beiden zijn geopereerd in 2009 en volledig gerevalideerd van hun rechtgezette O-benen. Toch blijft Ginnie nog steun geven aan de oma die hen nu opvoedt en verzorgt. Indertijd zijn hun ouders zo geschrokken van de handicap van hun dochters, en ook van het feit dat het een tweeling was, dat zij met de noorder zon zijn vertrokken. Het weeshuis was voor oma geen optie en hoewel zij weduwe is kwijt zij zich met verve van de taak die zij op zich genomen heeft. Het verhaal van deze oma staat niet op zichzelf. Veel vaker zijn het de grootouders die de schaamte voorbij gaan en de verantwoordelijkheid overnemen.

UITGELICHT: OVER ACTIE IN NEDERLAND

FOTOTENTOONSTELLING IN DE GROTE KERK

In de vorige nieuwsbrief schreef Jan Tito al een stukje over zijn bezoek aan Bamenda om daar een fotoreportage te maken. Hij vertelde daarin over zijn ervaringen en ook over hoe hij aan alle ouders/verzorgers van de kinderen van het Wakka Centrum wat financiële steun heeft kunnen geven namens Gonnie 😊

Op 3 september is het dan zover!

De tentoonstelling van zijn fotoreportage met de titel 'KRACHTIG JONG IN BAMENDA' gaat van start met een feestelijke opening!

OPEN DAG BIJ HOEVE VOEMEKAER MET EEN KRAAM VOOR WAKKA

Hoeve Voemekaer is een kleinschalige woonvorm voor mensen met een verstandelijke beperking in een prachtig verbouwde boerderij uit 1912.

Hans en Marjolein Corbijn, zorgondernemers:

“Wij staan voor liefde, aandacht en persoonlijke begeleiding. Dit alles met de onmisbare hulp van een klein (professioneel) team en veel vrijwilligers, met het hart op de juiste plaats”.

Ieder mens, verstandelijk beperkt of niet, heeft recht op, en is het waard om een goed leven te hebben. Wij willen onze bewoners een waardevol thuis bieden.

Hieronder verstaan wij dat mensen met een verstandelijke beperking recht hebben om te kunnen leven in een omgeving waarin men zichzelf kan zijn, zich veilig voelt en waar ruimte is om zich te ontplooiën, in welke vorm dan ook. Een (mooi) thuis, midden in de maatschappij, met burens. Een thuis waar familie en vrienden welkom zijn. Een thuis waarin men met liefde en respect met elkaar omgaat. Een thuis met dagelijks vaste gezichten zoals een thuis moet zijn.

!!! werk aan de winkel in Nederland en Kameroen voor dezelfde doelgroep !!!

FANCYFAIR

HOTEL DE WATERTOREN
café / restaurant De Waterjuffer

Afrikaanse kunst en sierraden

zondag 31 augustus 12.00 – 16.00

FANCYFAIR VERPLAATST !!!

Deze advertentie heeft u al kunnen zien op de agenda van de vorige nieuwsbrief. We zien dan ook altijd uit naar dit jaarlijks terugkerend festijn met en bij dit prachtige en betrokken bedrijf. Jammer genoeg is door persoonlijke en onvoorziene omstandigheden de fancyfair niet door kunnen gaan op deze datum.

Let op Dordt Centraal voor de nieuwe datum !!!

COLUMN: EEN ORIGINEEL CADEAU

Het is oktober 2013 en ik ben bij het Wakka Centrum in Bamenda. Vandaag rijdt er een huurauto naar de markt in Guzang om daar inkopen te kunnen doen en ik maak gebruik van het laatste plekje in de auto, omdat we tijdens een stop op de terugweg een bezoekje brengen aan de familie Lineol. Dat is het nuttige met het aangename verenigen, want het wordt tijd dat ik eens ga kijken hoe het met zoonje Kobbi gaat. Bij het Wakka Centrum zie ik Kobbi niet, want hij heeft alleen

fysieke problemen en geen mentale beperking, en moet daarom naar een 'normale' school. Bij Kobbi zijn in 2009 de vergroeide O-benen operatief recht gezet en hij heeft een vergroeide rechter hand. Met zijn negen jaar is hij nog volop in de groei en hoewel hij inmiddels volledig gerevalideerd is, is het wel belangrijk om die groei te blijven volgen en te zien of alles wel goed blijft gaan.

Nog voor het gezelschap uit de auto is geklauterd komt Kobbi al aangerend, gevolgd door een hele schare andere kinderen, en daar weer achteraan een aantal volwassenen. Eén van de kinderen is een zusje van Kobbi en de rest zijn buurtkinderen. Onder de volwassenen herken ik zijn opa en zijn vader en moeder; de laatste met het jongste zusje op haar arm. De begroeting is, zoals altijd, hartelijk en enthousiast. We worden meegetroond naar de binnenplaats en vader schenkt ons een beker van zijn wijd en zijd bekendstaande palmwijn in, terwijl moeder ons heerlijke vers gebrande pinda's voorzet. Het is een vrolijke boel bij de familie Lineol! De kinderen spelen verguld met de presentjes die ik voor hen mee bracht, terwijl de volwassenen het nieuws uitwisselen.

Dan ga ik even bij de kinderen kijken en laat Kobbi mij zien hoe behendig hij kan voetballen, klimmen en klauteren. Hij toont mij ook nog hoe goed hij kan schrijven met zijn linkerhand. Daarna kan ik aan de ouders vertellen welke oefeningen voor Kobbi belangrijk zijn, ik voel me in Kameroen vaak net pleegzusterbloedwijn, en druk ze op het hart om vooral ook zijn rechterhand te blijven trainen en erbij te betrekken. Wanneer ik vraag of Kobbi nu al de twee uniformen heeft en een trui, kijkt z'n moeder me verdrietig aan. Ik weet genoeg. Ook kom ik er al gauw achter dat de familie weer de nodige pech heeft gehad. De meeste indruk maakt het droevige verhaal van de begrafenis van hun jongste kindje; het meisje op de arm van moeder was er één van een tweeling. Een drama dat zij al eens eerder hebben meegemaakt, want ook Kobbi had nog een tweelingbroertje dat bij de geboorte is overleden. Al met al hebben ze de steun voor de school van Kobbi nog hard nodig.

Uit mijn ooghoek zie ik opa staan wenken. Nieuwsgierig loop ik naar het schuurtje toe waar hij in de deuropening staat. Hij gebaart me even te wachten, loopt dan weer de schuur in, om weer naar buiten te komen met een grote haan (met een touwtje om zijn poten) in zijn handen, die hij me met een stralende blik overhandigt. Daar sta ik dan! Ik kan er niets aan doen, maar ik schiet onbedaarlijk in de lach. Een applaus davert over de binnenplaats. Natuurlijk bedank ik de familie uitbundig voor dit originele en grote cadeau, maar nu moet ik hem nog mee zien te krijgen...! Gehannes en gedoe tussen alle boodschappen resulteert uiteindelijk in een krap plekje voor de haan, met het touwtje voor de veiligheid ook nog aan een stangetje vastgemaakt. Laat Marianne Thieme het maar niet horen! Wanneer we weer terug zijn bij het Wakka Centrum geven wij hem weer snel meer vrijheid en wanneer ik ze daar vertel dat ze maar goed voor hem moeten zorgen, zodat ze er met kerstmis een feestmaal aan hebben, zie ik voor de zoveelste keer blije gezichten vandaag 😊

Gonnie

< 0 > < 0 > < 0 >

AANDACHT VAN EN VOOR

VELE HANDEN MAKEN LICHT WERK

OP DE AGENDA:

VAN 3 SEPTEMBER TOT 3 NOVEMBER IN DE GROTE KERK
de fototentoonstelling van JAN TITO
met de titel 'KRACHTIG JONG IN BAMENDA' !!!

OPEN DAG BIJ HOEVE VOEMEKAER MET EEN KRAAM
😊 VOOR WAKKA 😊

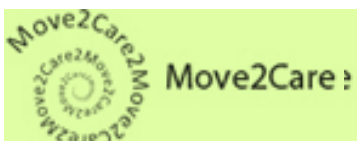
OP ZATERDAG 20 SEPTEMBER VAN 10.00 TOT 16.00

KIJK VOOR DE NIEUWE DATUM VAN DE FANCYFAIR IN
DORDT CENTRAAL
EN OP
DE FACEBOOKPAGINA VAN WAKKA

Logo's van bedrijven en instellingen die WAKKA steunen:

Ook een logo
plaatsen op deze
pagina, dat kan...

